

'Ik geloof niet dat er iemand op de wereld gelukkiger is dan ik

Max Sietsema

Acteur-huisman

Max Sietsema (57) uit Spijk is acteur-huisman. De laatste jaren was hij vooral huisman. Maar de vijf kinderen hebben de leeftijd bereikt dat ze tamelijk zelfstandig verder kunnen en dus pakt Max de draad van het acteren weer op. Momenteel staat hij in de kindervoorstelling Knibbel Knabbel Knuisje. Max is van vele markten thuis, want hij was stuurman, verkoper, ondernemer, cursusleider, noem maar op.

Door Bouke Nielsen

Ik sta nooit voor lul, want dat gevoel mis ik volkomen. Een van mijn zoons zei eens tegen me, dat hij zich voor me schaamde omdat ik weer ergens gek stond te doen. Ik vroeg hem vervolgens of hij wel wist wat schamen is. Schaamte is dat jij denkt dat jij niet voldoet aan datgene dat een ander wil zien, heb ik gezegd. Hij heeft zich nooit meer geschaamd. Ik krijg nog elke dag een kus van hem, van alle vijf kinderen.

Hetzelfde had ik ook bij Herman Brood. Ik kende hem redelijk. Hij stond ook nooit voor lul, want als je jezelf bent en eerlijk bent tegenover jezelf dan kan dat niet. Dat is niet: de hele wereld kan me niets schelen. Ik ben uitermate sociaal en mijn houding wordt altijd bepaald in goed overleg met mezelf.

Ik heb vroeger wel cursussen aan ondernemers gegeven. Door een gebrek aan empathie (inlevingsvermogen, red.) gaat het vaak mis bij die mensen. In een bedrijf heb je hiërarchie en dus moet er worden gedelegeerd. Het gaat om de manier waarop dat gaat - *c'est le ton qui fait la musique*. Dat is bepalend voor de sfeer en dus voor de productie.

Ik zag vorige week die Van der Most op tv. Een mooie zakenman. Hij zal onderhand zijn eigen chauffeur hebben maar rijdt eigenlijk het liefst zelf. Tenminste, dat denk ik. Hij is met beide benen op de grond gebleven. En ik denk dat hij binnen zijn bedrijf geliefd is. Hij voelt de sfeer en dat is wezenlijk.

Het gaat er vaak om dat je ondernemers het samengevoel van een bedrijf laat voelen, want dan wint het bedrijf. Maar een directeur moet er wel open voor staan. Wie geen feeling heeft met de werkvloer gaat uiteindelijk stuk. Je moet mensen achter je krijgen en ze nooit voor je uit drijven.

Ik sta sinds kort weer in het theater. Prachtig, die zalen met kinderen. Dat is echt genieten. En weet je wat ik zo leuk vind? Dat mijn oudste zoon, Remco, nu bij Theater te Water speelt. Daar heb ik zelf twintig jaar geleden ook gespeeld. Remco zou naar het conservatorium want zijn grote liefde is de trekharmo-

nica. Daar legt-ie zijn hele ziel en zaligheid in. Hij kan spelen...., ik zit vaak met een brok in de keel te luisteren. Maar op het conservatorium moet je ook andere instrumenten leren bespelen en hij ontdekte zelf dat hij zich daartoe moest zetten. Ik ben heel blij dat hij zo krachtig is geweest die beslissing te nemen. Als ouder moet je die beslissing aan de kinderen laten en niet roepen van: wij betalen, dus...

Liefde voor het toneel zit bij ons in de genen. We zijn erfelijk belast. Mijn vader was stoker bij de gasfabriek in Uithuizen, maar ik draag altijd een foto van hem bij me waar hij met de toneelclub op staat. Onze kinderen houden ook van toneel. Natuurlijk heeft dat te maken met de manier waarop ik me beweeg. Ik wijs ze op mooie hoedjes waarna ze zelf gaan fantaseren. En ze spelen ook naar elkaar toe. Het grappige is dat Stella, mijn vrouw, hier in Spijk les geeft en dus ook onze kinderen in de klas heeft. Zonder dat we het ooit hebben aangegeven spreken ze haar op school als juf aan en zo gauw ze thuis zijn is het weer mama. Dat is prachtig, dat gevoel voor rollen.

Er zit een beetje artisticeit in mijn kinderen. En juist daardoor kan ik zeggen: centen maken me niet rijk. Ik ben nu acht tot negen jaar thuis geweest met de kinderen en ik heb dagelijks met volle teugen van ze genoten. Ik kan me niet voorstellen dat er iemand op de wereld gelukkiger is dan ik. Ik hoef geen roem, ik hoef geen carrière, dit neemt niemand me meer af.

Ik ben 57 en kan nog steeds een handstandoverslag doen. Ik ben eigenlijk een groot kind. Dat is ook het wezen van volwassen zijn: kind durven zijn. Almaar dat bewijzen voor een ander....

II

9.11.12 4-12.03

